

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Indenrigsudvalget 2023-24
INU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 61
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 01-05-2024
Enhed: Kommunal og regional
finansiering
Sagsbeh: Inn
Sagsnr.: 2024-5488
Dok. nr.: 141886

Folketingets Indenrigsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 61 (Alm. del), som Folketingets Indenrigsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 3. april 2024. Spørgsmålene er stillet af ikkemedlem af udvalget (MFU) Torsten Gejl (ALT).

Spørgsmål nr. 61:

”Vil ministeren oplyse, hvor meget det udløser i udligning og refusion for de små kommuner, der modtager refusion, i følgende tilfælde?:

- En voksen kommer på institution, og det koster 890.000 kr. om året.
- En voksen med handicap får handicapkompenserende hjælp i hjemmet, som koster 890.000 kr. om året.
- En voksen kommer på institution, og det koster 1.500.000 kr. om året.
- En voksen med handicap får handicapkompenserende hjælp i hjemmet, som koster 1.500.000 kr. om året.
- En voksen kommer på institution, og det koster 2.100.000 kr. om året.
- En voksen med handicap får handicapkompenserende hjælp i hjemmet, som koster 2.100.000 kr. om året.”

Svar:

Kommunernes udgifter er primært finansierede af kommunalt skatteprovenu, refusion fra staten på visse udgiftsområder samt statsligt bloktilskud. Dertil kommer indtægter fra og bidrag til udligning samt finansiering fra øvrige mindre ordninger, som vil være forskellige fra kommune til kommune.

Den generelle udligning er en omfordeling mellem kommuner, som har til formål overordnet at sikre mere ensartede økonomisk rammer for opgavevaretagelsen på tværs af kommunerne. Udgangspunktet for udligningen er, at de kommuner, som har forholdsvis lavt beskatningsgrundlag eller højt beregnet udgiftsbehov, får et udligningstilskud. Omvendt bidrager de kommuner, som har et forholdsvis højt beskatningsgrundlag eller lavt beregnet udgiftsbehov, til udligningen. I beregningen af den enkelte kommunes udgiftsbehov indgår en række kriterier, som afspejler demografi og socioøkonomiske forskelle mellem kommunernes indbyggere.

Der er således tale om et system baserede på objektive kriterier på kommuneniveau, der ikke afhænger af den enkelte kommunes udgifter til konkrete indsatser for konkrete borgere.

I forhold til statslig refusion har Indenrigs- og Sundhedsministeriet fået følgende bidrag fra Social-, Bolig- og Ældreministeriet:

Det er antaget, at der med de nævnte udgifter i alle tilfælde er tale om udgifter efter serviceloven. Det er ligeledes antaget, at borgeren i regneeksemplerne ikke modtager andre sociale indsatser efter serviceloven end de nævnte i spørgsmålet.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet kan oplyse, at der findes to relevante refusionsordninger, hvor den førstnævnte går forud for den sidstnævnte.

For det første ydes i forhold til voksenområdet en statslig refusion på 50 pct. af en kommunes udgifter efter servicelovens § 100 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne refusion.

For det andet ydes refusion af den del af de samlede nettoudgifter efter serviceloven til en person under 67 år efter den centrale refusionsordning, der ligger over 910.000 kr. årligt (2024-niveau), jf. servicelovens § 176. Der ydes refusion på:

- 25 pct. af den del af udgifterne, der ligger over 910.000 kr. årligt,
- 50 pct. for den del af udgifterne, der ligger over 1.780.000 kr.
- Og 75 pct. for den del af udgifterne, der ligger over 2.250.000 kr.

Der er tale om en ordning, hvor kommunerne med meget store udgifter i de dyreste enkeltsager modtager refusion på dele af udgiften. Ordningen finansieres solidarisk af kommunerne ved løbende reguleringer af bloktilskuddet. Der er således tale om en likviditetsrefusion.

Nedenstående regneeksempler forholder sig alene til den centrale refusionsordning.

Da udgifter under 910.000 kr. ikke medfører refusion efter den centrale refusionsordning, kan der ikke modtages refusion i de to eksempler, hvor de samlede udgifter udgør 890.000 kr. I de to eksempler, hvor de samlede udgifter udgør 1.500.000 kr., vil refusion efter den centrale refusionsordning udgøre 25 pct. af 590.000 kr., svarende til en likviditetsrefusion på 147.500 kr., jf. *tabel 1*.

I de to eksempler, hvor de samlede udgifter udgør 2.100.000 kr., vil refusion efter den centrale refusionsordning udgøre 25 pct. af 1.190.000 kr., og yderligere 25 pct. af udgifter på 320.000 kr., svarende til en samlet likviditetsrefusion på 377.500 kr., jf. *tabel 1*.

Tabel 1

Oversigt over beregnet refusion i eksemplerne i spørgsmål 61

Kr., 2024 pl.	Samlet udgift	Likviditetsrefusion
Eksempel 1 og 2	890.000	0
Eksempel 3 og 4	1.500.000	147.500
Eksempel 5 og 6	2.100.000	377.500

Anm.: Der er i eksemplerne forudsat, at der ikke indgår merudgifter efter servicelovens § 100. Det er endvidere forudsat, at der ikke modtages andre ydelser efter serviceloven end de i spørgsmålet nævnte ydelser.

Kilde: SBÆM.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde